

[Poul Clausen.]

til det resultat, at det ikke var nogen særlig let sag.

Jeg takker imidlertid den højtærede minister, fordi han er villig til at fremskaffe oplysninger, også vedrørende undersøgelser, der går ud på at klarlægge, om der ikke med det nye institut kan blive tale om overlappning i forhold til adskillige af de eksisterende. Det, som i denne forbindelse har gjort mig lidt betænkelig, var den højtærede ministers udtalelse om, at de institutioner, der kan være tale om, virkede hver for sig og sorterede under forskellige ministerier. Hvis man er bange for at samordne institutionernes arbejde, fordi de henhører under forskellige ministerier, tror jeg ikke, der er nogen vej frem her. Den omstændighed, at man har oprettet dem stykkevis og hver for sig, men nu erkender, at et samarbejde på området er nødvendigt, skulle ikke kunne påvirkes af, at institutionerne hører under forskellige ministerier og efterhånden har opbygget egne laboratorier. Hvis den højtærede ministers udtalelse indebærer, at han anser dette for en vanskelighed, må jeg sige, at det forekommer mig at være fuldstændig uberettiget. Der må kunne foretages en samordning, selv om institutionerne henhører under forskellige ministerier.

Den højtærede minister påpegede ønskeligheden af samarbejde med udlandet og med de nordiske lande, f. eks. i form af anskaffelse og udveksling af litteratur. Alt, hvad lovforslaget indeholder i så henseende, har min fulde tilslutning. Det er let at forstå, at det bør være sådan, og så vidt jeg kan læse af lovforslaget, er man med hensyn til det nordiske samarbejde inde i en god form. Der er noget, der hedder en nordisk metodikkomité, som allerede er i arbejde, og et yderligere samarbejde på denne basis har min og mit partis fulde tilslutning.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Poul Clausens og mine tanker ikke har udviklet sig helt i samme retning. Medens det ærede

medlem er blevet mere betænkelig, er jeg gået den anden vej og blevet overbevist om, at det var nødvendigt at få et sådant centralt institut med henblik på en vis samordning. Men det griber jo ind på mange områder, f. eks. eksportindustrien og levnedsmiddelbranchen i det hele taget, og derfor har jeg ment, at dette spørgsmål netop nu bør tages op til behandling, så vi kan blive klar over, hvordan forholdene i virkeligheden er. Der er mange sider af dette spørgsmål, der bedre egner sig til en nærmere drøftelse i et udvalg, og som man ikke så godt kan stå og omtale her, fordi så mange erhverv bliver berørt deraf. De undersøgelser, der skal foretages, skal selvfølgelig behandles med en vis varsomhed, og det er jo slet ikke meningen, at man vil skade nogen eller beskyldte nogen virksomhed for f. eks. at blande gift i maden. Jeg er glad for, at en behandling af dette spørgsmål nu kan finde sted i et udvalg.

Min udtalelse for et øjeblik siden skulle ikke udlægges på den måde, at en samordning ikke kunne finde sted, fordi de nu bestående institutioner hørte ind under forskellige ministerier. Det er naturligvis ikke meningen, at vi vil gribe ind på områder, der allerede er under en vis kontrol; men det er dog lettere at have en central institution, der samler det hele, og som man kan rette henvendelse til, i stedet for som nu at skulle rette henvendelse til 3, 4 eller 5 forskellige institutioner for at få at vide, hvad der foregår. Jeg vil tro, at der under de nuværende forhold i nogen, måske ret betydelig, grad sker overlappning, medens andre områder til gengæld bliver forsømt, fordi man ikke har nogen oversigt over det hele. Med det foreliggende lovforslag tilsigter man at skabe et råd, sammensat af repræsentanter for de forskellige institutioner, som kan blive rådgivende for sundhedsstyrelsen og for indenrigsministeriet i de tilfælde, vi her taler om. Det vil kunne blive et meget vigtigt organ, netop fordi man dér vil kunne samle alle oplysningerne på ét sted.